

JÕULUPÜHADE ÖÖMISSA

(Esimene lugemine Js9 ,1-3)

Lugemine prohvet Jesaja raamatust:

Rahvas, kes kõndis pimeduses, on suurt valgust näinud. Nende peale, kes elasid surmavarju maal, on valgus paistnud. Sina andsid neile suurema hõiskamise ja rohkendasid nende rõõmu. Nad rõõmustavad sinu palge ees nii, nagu ollakse rõõmsad lõikuse ajal ja rõõmustatakse saaki jagades. Sest ikke, mis teda rõhus, ja kepi tema turjalt - tema sundija vitsa oled sina puruks murdnud nii nagu Midjani päevil. Sest laps on meile sündinud, Poeg on meile kingitud. Valitsus on pandud tema õlgadele ja temale on antud nimeks: Imeline Nõuandja, Vägev Jumal, Rahuvürst. Tema valitsus on suur ja rahul ei tule lõppu Taaveti trooni ja tema kuningriigi üle, et rajada ja kinnitada see õigluse ja jumalakartuse peale. Jah, Vägede Issanda ind teeb selle teoks nüüdsest peale ja igaveseks. See on Jumala Sõna.

(Vastulaul Ps96 ,1.3. 4-5. 7-8. 9 -10ac R:7)

R: Täna on meile sündinud Lunastaja.

Laulge Issandale uus laul!

Laulge Issandale, kogu maailm!

Kuulutage rahvaste seas tema kirkusest, kõikidele rahvastele tema imetegudest.

R:

Tõesti, Issand on suur ja kõrgeks kiidetav, tema on kardetavam kõikidest jumalaist. Sest kõik rahvaste jumalad ei ole jumalad, kuid Issand on teinud taeva ja maa.

R:

Tunnistage Issandat, kõik rahvahõimud,

tunnistage Issanda au ja väge.

Tunnistage Issanda nime kirkust,

tooge ande tema õuedele.

R:

Kummardage Issandat pühas ehtes,

tema palge ees värisegu kõik maailm,

Kuulutage rahvastele: Issand on kuningas

Tema mõistab rahvaile kohut õiguse järgi.

R:

(Teine lugemine Tt2 ,11-14)

Lugemine püha apostel Pauluse kirjast Tiitusele:

Jumala arm on ilmunud selleks, et kõik inimesed võiksid saada päästetud. Tema juhatab meid jätma maha jumalakartmatu elu ja selle maailma himud, ning elama mõistlikult, õiglaselt ja jumalakartlikult, kui me ootame oma õndsas lootuses tõeksaamist - meie suure Jumala ja Lunastaja Jeesuse Kristuse auhiilguse ilmumist. Tema tõi iseene ohvriks meie eest, et meid vabastada kõigest väärast ja puhastada meid enesele pärisrahvaks, kes oleks innukas tegema häid tegusid. See on Jumala Sõna.

(Salm enne evangeeliumi)

Halleluuja. Suur rõõm on kogu maailmas,

täna on meile sündinud Lunastaja, Jeesus Kristus. Halleluuja.

(Evangeelium Lk2 ,1-14)

Lugemine püha Luuka evangeeliumist:

Sel ajal sündis, et keiser Augustus andis käsu kõik oma riigi elanikud maksude pärast üle lugeda. See oli esimene üleskirjutamine Süüria maavalitseja Quiriniuse ajal, ja kõik läksid end kirja panema, igaüks oma linna. Sellepärast läks ka Joosep Galileamaalt, Naatsareti linnast üles Juudamaale, Taaveti linna, mida hüütakse Betlemmaks, sest tema oli Taaveti soost ja kojast. Ta läks end kirja panema ühes oma kihlatud naisega, kes ootas last. Aga kui nad seal olid, jõudis kätte päev, mil Maarja pidi maha saama. Ja ta tõi poja ilmale, oma esimese lapse, mähkis ta mähkmetesse ja pani söime, sest seal paigas polnud üheski majas nende jaoks ruumi.

Seal lähedal olid karjased õitsil. Nad valvasid kordamööda oma karja. Ja Issanda ingel ilmus neile ja Issanda auhiilgus säras nende ümber. Nad olid täis kartust, kuid ingel ütles neile: "Ärge kartke! Sest vaata, ma kuulutan teile suurt rõõmu, mis on kogu rahvale: teile on täna Taaveti linnas sündinud Lunastaja - Jeesus Kristus. Ja see olgu teile märgiks: te leiaste lapsukese söimes magamas". Ja äkitselt olid ingligna taevased väehulgad, kes kiitsid Jumalat lauluga: "Au olgu Jumalale kõrges ja maa peal rahu inimestele, kellest temal on hea meel." See on Issanda Sõna.

Sissejuhatus

Armsad õed ja vennad, adventiaeg on lõppenud - aga millal maailma lõpp kätte jõuab, seda me ei tea. Adventistide usulahu asutaja, William Miller Ameerikast, arvestas kord küll välja, et maailma lõpp pidanuks tulema kas 22. märtsil 1844. aastal, või sama aasta 22. oktoobril, ja et Johannese ilmutusraamatus mainitud 144 000 pühakut ongi õndsakssaanute koguarv. Kuid meie õnneks ta siiski eksis, sest muidu ripuks praegu Taeva uksele praegu silt "Vabu kohti ei ole" ja meid kõiki poleks olemaski, rääkimata lootusest endale taevariigis koht leida.

Seega, meie huvide vaatenurgast hinnates polegi alati nii halb, et inimesed vahel eksivad. Jumal aga ei tee vigu, sellepärast oleme ikka meie need, kes peavad oma patte kahetsema. Me loeme...

Jutlus

Armsad õed ja vennad, oli kord üks mees, Jumalast läkitatud... kelle nimi ei olnud üldsegi (Ristija) Johannes. Ta oli hoopis munk nimega Dionysius Exiguus (st. Dionysius Väiksem), kes sai 525. aastaks valmis oma suure töö, kristliku ajaarvamise põhiskeemi. Dionysius võttis üle rooma kalendri kuudejaotuse, mille järgi aasta algab 1. jaanuaril ja lõpeb 31. detsembril, kuid Ülestõusmispühi tähistatakse juutide kuukalendri järgi, mille tõttu nad langevad igal aastal erinevale pühapäevale. Juutide laupäevase sabati asemel sai pühapäevast, Kristuse ülestõusmise päevast, püha päev. Aega ennast hakkas Dionysius arvama Jeesuse sündimisest. Aga oh õnnetust, sellel vagal mehel läks arvestamisega midagi viltu.

Kui lähtuda evangeeliumi sündmustikust, siis peaks olema enesestmõistetav, et Jeesus pidi sündima veel kuningas Heroodese eluajal. Heroodes pidi ju kohtuma tarkadega hommikumaalt ja jõudma veel sõdurid Betlemma saata, et seal kõik väikelapsed hukata. Paraku kinnitavad aga ajaloolised dokumendid, et Heroodes suri neli aastat enne vage munga poolt välja rehkendatud ajaarvamist. Teise faktina võib esile tuua, et Quirinius, kes pidi tol ajal olema Süüria asevalitseja, valitses vaid lühikest aega - aastatel 6 või 7 enne Kristuse sündimist meie ajaarvamise järgi.

Igal juhul võib üsna tõenäoliselt oletada, et aastal 1 ei lebanud Jeesuslaps üldsegi mitte kusagil Betlema tallis, vaid mängis juba rõõmsalt oma kasuisa Joosepi töökojas omavoolitud puust lammastega karjasemängu - sest kuidas sa muidu heaks karjaseks saad, kui ei harjuta. Paraku polnud meestel, kes neil

kaugetel aegadel ajaarvamist korrastasid, kuidagi võimalik andmeid Vikipeediast järele vaadata, vaid suur osa teabest pärines kuulujuttudest ja pärimusest. Seega on väike ajaline eksimus täiesti mõistetav ja andestatav.

Aga meie, inimesed - meie oleme ikka kummalised olevused. Me lausa peame igale poole oma nina toppima, kõik välja uurima ja läbi arvutama, ning seda juba ammustest aegadest. Piinlikku täpsust taotleb Jeesuse sugupuu Matteuse evangeeliumi alguses annab sellest tunnistust. Kui aga panna tähele, kuivõrd sagedasti teevad inimesed vigu, mida alles aastasadade pärast märgatakse, siis võib arvata, et Jumal on selle olukorra lubamisega taotlenud hoopis muud eesmärki. Võibolla ei olegi täpsete aastaarvude väljaselgitamine kõige tähtsam ülesanne. Inimliku uudishimu ajal ajalooliste tõsiasjade jälgi ajades õpime hoopis tundma Jeesuse ajastu inimesi ja kultuurikeskkonda, et me saaksime veenduda - Jeesus on tõepoolest elanud elava inimesena elavate inimeste keskel.

Ja just kultuurilised iseärasused on sageli võtmeks kõigest sellest arusaamisel, mida Jeesus õpetas ja oma eluga ette näitas. Muidu võiks kergesti juhtuda, et järgmised põlvkonnad peavad oma kaasaegse ajastu mõtteviisi ainukehtivaks. Nad ei pööra seetõttu piisavalt tähelepanu Jumala ilmutuse ülekantud tähendustele, mis avanevad ainult ajaloolist konteksti teades. Kuid samas ei ole ka möödunud ajastute inimese maailma tundma õppimine pühakirja mõistmise peaeesmärk. On ju teada, et me kipume vahel minevikku idealiseerima, nagu oleks maailm olnud vanasti ilusam, ausam ja harmoonilisem. Ajaloo tundmine julgustab meid vaid meie eneste olevikku ja tulevikku loovamalt suhtuma.

Seega peaksime vältima mõlemaid äärmusi - et me ei näeks religiooni käskudes ja keeldudes ainult müstilisi vanaaegseid tabusid, millest tuleb kramplikult kinni hoida; kuid samas ei tohiks me ka mõtlematult kaasa minna nn "uue ajastu vaimuga", mis tähendab pahatihti lihtsalt kõigelubatavust. Inimeste ja kristlastena on meie kohus püüda mõista evangeeliumi õpetuse vaimu, ning otsida praeguse aja eluraskustele paindlikke, kuid samas vastutustundlikke lahendusi.

Armsad õed ja vennad, täna Kristuse sünnipäeva tähistades rännakem mõttes kaugete aegade taha, sinna Petlemma talli, kus meile on sündinud Lunastaja. Mõelgem sellele, kui lihtsate vahendite abil pidid inimesed tollal oma eluga hakkama saama, kui lihtsad olid nende rõõmud ja kui palju energiat kulus pelgale ellujäämisele. Tänapäeval on meil kasutada hulgaliselt abivahendeid, meie kodudes on soe vesi ja elekter, me sõidame autodega ja lendame lennukitega, peaaegu kõik lapsed sünnivad arstliku järelvalve all. Aga Jumala ees oleme ikka needsamad nõdrad inimesed, oma lootuse ja igatsusega leida mõte oma elule ja tööle.

Sellel väetil lapsel, kes enam kui kahe aastatuhande eest Petlemmas ilmavalgust nägi, on vastused meie küsimustele. Me jõuame nende vastusteni siis, kui meil on ausameelsust mõista seda, mis ta oma eluga on meile õpetanud. Tänaigem siis Jumalat selle armu eest, ja püüdkem olla selle kingi väärilised. Aamen